

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/21/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716010291
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5716010291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, na hlavnom pojednávaní dňa 23.5.2016, v trestnej veci proti obž. V. W. a spol., pre prečin nebezpečného vyhrážania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 360 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

V. W.P., N.. XX.XX.XXXX M. V., A. L.. B.. E. P. V. XX, M., Y. V.,

Q. H.P., N.. XX.X.XXXX M. V., A. L.. W. M. X, B., Y. V.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

1/

8.1.2016 v čase približne 18.30 hod. vo Vrútkach na ul. E., oproti budove domu pre seniorov, prišiel k tadiaľ prechádzajúcemu poškodenému W. R., N.. X.X.XXXX, obv. V. W., ktorý už predtým na poškodeného vykrikoval z druhej strany ulice, že je rasista, strčil si ruku do svojho vrecka odkiaľ povytiahol nestotožnený predmet, ktorý sa mal ponášať na nôž, pričom poškodenému povedal „my dvaja sa ešte stretneme, zabijem ťa“, na čo obvinený V. W. odišiel na druhú stranu cesty, kde na neho volal T. A., N.. XX.X.XXXX, čím u poškodeného W. R., N.. X.X.XXXX, C. A. M., L.. E. X vzbudil dôvodnú obavu o jeho život,

2/

8.1.2016 v čase približne 19.00 hod. vo Vrútkach na ul. Kafendovej, po ktorej prechádzal poškodený W. R., N.. X.X.XXXX, sa tento stretol s obv. Q. H. a obv. V. W., pričom sa ho obv. W. opýta, či prišiel za ním, pristúpil k poškodenému a udrel ho päšťou ruky do oblasti krku a hrudníka, na čo pes, ktorého poškodený venčil vyskočil proti obv. W., následne k poškodenému pristúpil obv. Q. H., ktorý ho opakovane udrel svojou hlavou do jeho hlavy, dal mu tzv. „hlavičky“, po čom obv. H. povedal poškodenému, že mu dopichá psa a dopichá aj jeho, k čomu sa pridala aj obv. W., ktorý poškodenému povedal, že mu dopichá decko, čím obaja obvinení u poškodeného W. R., N.. X.X.XXXX, C. A. M., L.. E. X vzbudili dôvodnú obavu o jeho život a tiež mu spôsobili pomliaždenie nosa, tváre a kože hrudnej oblasti, tržné ranky v oblasti tváre a natiahnutie krčnej chrčtice, teda zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a následné liečenie vyžadujúce si práceneschopnosť v trvaní najmenej 10 dní, ktoré poškodenému, najmä ich bolestivosťou bránili v obvyklom spôsobe života,

t e d a

obž. V. W. v bode 1/ a 2/

- pokračovacím, sčasti spoločným konaním (v bode 2/) inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

obž. Q. H. v bode 2/

- spoločným konaním inému sa vyhrážal smrťou, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obž. V. W. v bode 1/ a 2/

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania, sčasti v spolupáchatelstve (v bode 2/) podľa § 20, § 360 ods. 1 Tr. zák.,
- prečin výtržníctva v spolupáchatelstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin ublíženia na zdraví v spolupáchatelstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák.,

obž. Q. H. v bode 2/

- prečin nebezpečného vyhrážania v spolupáchatelstve podľa § 20, § 360 ods. 1 Tr. zák.,
- prečin výtržníctva v spolupáchatelstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin ublíženia na zdraví v spolupáchatelstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný V. W.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému W. R., N.. X.X.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodeného.

Obžalovaný Q. H.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného W. R., N.. X.X.XXXX M. V., C. A. E. X, V.-W. odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 1.3.2016 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 2Pv 35/16 zo dňa 29.2.2016 na obv. V. W., N.. XX.XX.XXXX M. V. a obv. Q. H., N.. XX.X.XXXX M. V.,

a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák., sčasti (v bode 2/) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných V. W. a Q. H.; výsluchom svedka poškodeného W. R.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania - T. A., H. D. P. P. A., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaných a prokurátora; prečítaním odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Ľubomírom Strakom, PhD. pod č. 14/2016 zo dňa 28.1.2016, podľa § 268 ods. 2 Tr. por., so súhlasom obžalovaných a prokurátora; ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný Q. H. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že poškodený mal s obž. W. nejaký konflikt. Hádali sa a poškodený mu povedal, že sa ešte stretnú. Na to popíjali alkohol u tetky a išli pre hudobný nástroj - klávesy. Na ulici už poškodený naňho čakal aj so psom. W. mu povedal, že prečo prišiel za ním, či má s ním nejaký problém. Poškodený povedal, že áno. Išiel aj on ku nim a povedal poškodenému, nech vypadne preč. Na to mu dal poškodený „hlavičku“ - teda hlavou do hlavy. Aj on mu dal naspäť. Poškodený potom odišiel. Pri konflikte bol okrem nich i T. A.. On pri sebe nemal žiaden nôž, ani so sebou nôž nenosí. Nevie či mal poškodený vypité. Videl ho vtedy prvýkrát. Aj W. hovoril, že ho videl prvýkrát. W. nemal nič pri sebe - žiadny nôž. Skôr poškodený mal zbraň - bojového psa bez košíka. Mohli tam byť nejaké vyhrážky, aj on mal vypité. Policajti tam prišli, lebo niekto ich zavolať z ulice, že je bitka. Ráno prišli zase za ním. Na ošetrení nebol. Dali si po hlavičke, poškodený išiel preč a nakoniec prišla hliadka.

Obžalovaný V. W. taktiež pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že nôž nikdy pri sebe nenosil. Stretli sa, pozrel sa na poškodeného a tento povedal, že čo na neho pozerá. On išiel domov z obchodu, bola to zhoda náhod. Poškodený mu povedal, že prišiel za ním. Keďže má strach zo psov, tak bol od neho 2 metre. Bol to veľký pes a nemal náhubok. Žiadne vyhrážky tam nepadli. Odkiaľ by mal vedieť, že má dieťa. Poškodený najprv povedal, že mal nôž. Potom, že niečo čo sa podobá na nôž. Udrel ho H.. On sa poškodeného ani nedotkol, vôbec sa mu nevyhrážal, ani ho nenapadol. H. dal poškodenému 2 hlavičky. Aj poškodený dal H. päťou do tváre, videl to. Vo výpovedi hovoril, že išiel vyvenčiť psa. Nikdy predtým ho tam však nevidel venčiť psa. Poškodeného poznal z videnia, nie osobne. Bol tam i M. A., videl to. Aj T. A. to videl z blízka. Nepočul, že by sa poškodený vyhrážal H., ani opačne. Pri tom prvom stretnutí nemali žiadny spor. Iba slovná výmena tam bola. Išiel po chodníku, poškodený sa spýtal prečo na neho tak pozerá, on na to, že „to je zakázané ?“. Ak by ho chcel poškodeného udrieť, tak ho udrie na Chotárnej, keď bol bez psa. Vyhrážku mu žiadnu nepovedal. Ani H. sa mu nevyhrážal a už vôbec nie, že by mu zabil decko. Ak by tam nebol H., možno by aj on skončil v nemocnici, lebo poškodený prišiel za ním, vyhľadal ho. Nevie, čo prišiel, z akého dôvodu. Q. H. mal ísť na ošetrenie, išla mu z úst krv, ale odmietol vyšetrenie, nechal to tak. Kto privolať policajtov nevie. Padli tam len nadávky, ale vyhrážky nie. Poškodený sa s A. poznal, podali si ruku. Spýtal sa ho poškodený: „Kamarát čo po mne tak škúli ?“ A. sa do toho nemiešal. Čo bolo príčinou vzájomného napádania nevie. Spýtal sa, či prišiel za ním a on odpovedal, že hej. Prečo sa s ním H. udieral nevie. Stretli sa prvý a druhýkrát s časovým odstupom 1 hodiny. Predtým boli u svojej tetky. Okrem hlavičiek poškodený nejaké iné údery nedostal.

Svedok poškodený W. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prvý slovný konflikt nastal na ul. Chotárnej. Po opačnej strane cesty prechádzali dvaja Rómovia, jeden starší zarastený, ktorého z videnia pozná a druhého nižšieho nepoznal. Ten vyšší mladší po ňom vykrikoval, čo čumí a on mu na to, že nečumí. Tento prešiel na jeho stranu cesty a začal mu nadávať, že je rasista, že či ho pozná, či si ho pamätá. On sa mu snažil vysvetliť, že ho nepozná, a že si ho určite musel s niekým zmýliť. Takto to pokračovalo. V tom vytiahol z vrecka predmet, o ktorom je presvedčený, že to bol nôž. Videl iba čepeľ, rukoväť nie, takže nemôže povedať na 100 %, že to bol nôž. Pripadalo mu to ako strieborná lesklá čepeľ, krátka. Ako sa mu vyhrážal, ruku dal do vrecka, povytiahol ten predmet a povedal : „Ešte sa stretneme, zabijem ťa.“ Na to jeho starší kamarát na neho kričal : "Choď preč, vykašli sa na to". Tento - asi V. W. sa obzrel za týmto kamarátom, a on využil príležitosť a odišiel. Neutekal za ním, prešiel na druhú stranu. Keď prišiel domov, vftalo mu to v hlave, pretože takto chodieval z práce, do práce. Chlapec a manželka tadiaľ chodievajú denne. Vlastne zobral psa na pravidelnú prechádzku, na ktorú chodí každý večer a napadlo mu, že skočí za A., ktorého pozná už niekoľko rokov a vie, že kedysi tam bol vajda a pomohol

im napr. keď deti hádzali kamene do psov, tak išiel za ním poprosil ho. Alebo keď pracoval v Kovošrote, pobrali im tam nejaký šrot, tak bol za ním a viackrát mu pomohol. Keď vchádzal na Ul. Kafendovu, deti sa tam hrali, tak im povedal, že ide za A.. Jedno dievča ho za ním zaviedlo, lebo vraj je to jej otec. C. vyšiel von z chalupy, podal mu ruku. Povedal mu, čo sa stalo. Tváril sa, že nevie o koho sa jedná, ale vedel. Povedal, dobre choď domov, ja im dohovorím. P. A. nehovoril ohľadom vyhrážok s nožom. Keď sa vracal z Kafendovej ulice smerom na Chotárnu, videl ako sa ku nemu blížila oproti 3 osoby. Jeden z nich bol ten starší Róm, ten okolo neho prešiel a pokračoval v ceste ďalej. Ďalší bol W. a tretieho nepoznal. Keď boli od neho kúsok, tak W. vykrikoval, že či za ním prišiel so psom. On mu na to kričal, nie neprišiel som za tebou, choď za C. a opýtaj sa ho. Predpokladal, že sa ukludní. Potom sa priblížili tieto 2 osoby ku nemu, pričom zozadu nejaké deti začali vykrikovať, čo zaujalo psa, ktorý mu odbehol na vodítku. Ako prišli do tesnej blízkosti ku nemu, H. sa snažil dať mu hlavičku, pričom ruky držal pri tele a W. ho udrel do krku a hrude. On pred nimi ustupoval a pes bol za ním, tento sa otočil a vybehol proti W., no neuhryzol ho. Psa má na výstavné účely, nikdy s ním necvičil obranu. Je aj členom martinského kynologického klubu a sám chodí cvičiť psov. W. odskočil od neho, cúvol a viacej už ho nenapadol. Avšak H. naďalej do neho tlačil a hlavičkoval a takto postupovali. On cúval, ťahal psa a už keď sa nachádzali niekde pri dome seniorov, tam ho prestal napádať aj H.. Nejakí ľudia boli vonku pred vchodom. On im stále opakoval, že si ho s niekým zmýlili, že ich nepozná, že nikomu nič nespravil, aby ho nechali odísť. Avšak to nepomohlo, tak povedal, že zavolá policajtov, ale vôbec na to nereagovali. Domnieva sa, že boli pod vplyvom omamnej látky alebo alkoholu. Až keď ho nechali na pokoji, tak zavolať na č. 112 a prišla sanitka a onedlho aj policajná hliadka. V sanitke ho ošetrili, spýtali sa, či ho nemajú previezť do nemocnice, čo ale odmietol, lebo sa necítil až tak zle. V noci sa mu však zdravotný stav zhoršil, viackrát zvracal, bolela ho hlava, tiekla z nosa krv. H. ho vtedy trafil tak do desaťkrát. Rukami nie, tie držal pri tele. Pes vyskočil proti W.. Psa si držal počas fyzického útoku a ťahal ho preč. On H. nenapadol, jednou rukou sa snažil kryť. Všimol si, že mu tečie krvi na nose a pri obočí. Ešte mu hovoril, vykašli sa na to, aj tebe tečie krv. Čo sa týka utrpéných zranení mal tržnú ranu na nose, krvácanie z nosa, natiahnutie krčnej chrbtice, tržnú ranu na pere, bolesti na hrudi, krku, bolesti hlavy, zvracanie, točenie hlavy, ľahší otras mozgu. Nikto iný nebol pri tomto incidente, ostatní stáli vzadu. Svedok A. prešiel okolo neho a pokračoval preč, už aj predtým volal na W., poď vykašli sa na to. H. vtedy nevedel označiť, tak hovoril policajtom, či ho nejdú nájsť. Aj ho potom našli a povedali, že sa priznal. Pri tom prvom stretnutí sa zľakol toho noža, čo vytiahol z vrecka. Ten druhýkrát na Ul. Kafendovej u H. žiadny predmet nevidel. Tento mu povedal : "Pusti toho psa, dopichám ti ho." On odpovedal, že nie, H. na to : "Dopichám ťa do bachora", a W. vykrikoval : "Dopichám ti decko".

Na podklade odborného vyjadrenia vypracovaného súdnym znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Ľubomírom Strakom, PhD. pod č. 14/2016 mal súd preukázané, že u poškodeného W. R. boli zistené zranenia - pomliaždenie nosa, tváre a kože hrudnej oblasti, tržné ranky v oblasti tváre (nos a dolná pera), natiahnutie krčnej chrbtice. Podľa znalca poranenia mohli veľmi dobre vzniknúť pri napadnutí inými osobami, a to úderom päťou do oblasti krku a hrudníka a taktiež údermi hlavy útočníka do oblasti tváre poškodeného. Zo súdno-lekárskeho hľadiska možno uvedené poranenia charakterizovať ako ľahkého charakteru, ktoré si vyžadujú dobu liečby a práceneschopnosť okolo 10 až 14 dní (limitované bolestivosťou krčnej chrbtice). Ohodnotenie bolestného znalec stanovil v celkovom počte 5 bodov.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní okolo 7 dní. V danom prípade ujma na zdraví poškodeného W. R. nepochybne má z trestnoprávneho hľadiska charakter ublíženia na zdraví, nakoľko utrpel viaceré vyššie popísané zranenia, ktoré si vyžadovali liečenie a PN v trvaní najmenej 10 dní, pričom zranenia obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života najmä bolestivosťou a poranenie krčnej chrbtice tiež symptómami ako je nevoľnosť, závrate a pod..

Prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselné trestné činy, ktoré majú charakter prečinu. Spolupáchatelstvo v zmysle § 20 Tr. zák. vyžaduje spoločný úmysel spolupáchatelov, ktorý zahŕňa spoločné konanie ako i sledovanie spoločného cieľa tzn. porušenia alebo ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom. Spoločný úmysel pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou spolupáchatelov, nakoľko postačuje i dohoda konkludentná. Každý spolupáchatel si však musí byť vedomí aspoň možnosti, že konanie jeho a ostatných spolupáchatelov smeruje k spáchaniu trestného činu spoločným konaním a pre tento prípad byť s tým uzrozumený.

Vykonaným dokazovaním podľa záveru súdu bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaní Q. H. a V. W. sa dopustili skutkov, tak ako sú uvedené v bodoch 1/ a 2/ vo výroku o vine tohto rozsudku. Obaja obžalovaní pred súdom vyhlásili, že sa cítia byť nevinní. Obž. Q. H. v podstate vypovedal, že poškodený R. mal s obž. W. nejaký konflikt, ale títo sa len hádali. Následne išiel spoločne s W. k tete pre klávesy, pričom tiež popíjali alkohol. Poškodený na nich čakal na ulici aj so psom. W. sa spýtal prečo prišiel za ním, či má s ním nejaký problém. Na to poškodený povedal, že áno. Išiel aj on ku nim a poškodenému povedal nech vypadne preč. Poškodený mu dal „hlavičku“, on mu dal hlavičku tiež a na to poškodený odišiel. Určite nemal on ani W. pri sebe žiaden nôž, naopak poškodený mal pri sebe psa bez košíka. Pripustil, že nejaké vyhrážky tam mohli byť, nakoľko mali vypité. Prišli tam i policajti, lebo niekto ich zavolať z ulice, že je bitka. Na ošetrení nebol. Obdobne obžalovaný V. W. vo svojej výpovedi uviedol, že sa s poškodeným stretli náhodne, kedy sa na neho iba pozrel a tento povedal, že čo na neho pozerá. Poškodený mu povedal, že prišiel za ním. Tento mal so sebou aj veľkého psa bez náhubku. Keďže má strach zo psov, tak bol od neho 2 metre. Žiadne vyhrážky tam nepadli, len nadávky. Poškodeného poznal iba z videnia, nemohol vedieť, že má dieťa. Žiaden nôž pri sebe nemal. Poškodeného udrel H., ktorý mu dal dve hlavičky. Čo bolo príčinou vzájomného napádania nevie. On sa poškodeného ani nedotkol, vôbec sa mu nevyhrážal, ani ho nenapadol. Nepočul, že by sa poškodený vyhrážal H., ani opačne. Pri tom prvom stretnutí nemali žiadny spor, bola to iba slovná výmena. Nevie prečo poškodený za nimi prišiel, z akého dôvodu. Q. H. mal ísť na ošetrenie, išla mu z úst krv, ale odmietol vyšetrenie, nechal to tak. Nevie kto privolať policajtov. Okrem tých hlavičiek poškodený iné údery nedostal.

Obžalovaní sú zo spáchania činu priamo usvedčení výpoveďami svedka poškodeného W. R. ako i výpoveďou obž. Q. H. z prípravného konania. Spáchanie činu tiež potvrdzujú svedkovia H. D., P. A. P. T. A.. Výpovede obžalovaných na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako nevierohodné a účelové s úmyslom vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Na rozdiel od výpovede poškodeného W. R. sú výpovede obžalovaných vo viacerých podstatných okolnostiach vzájomne rozporné. Obž. Q. H. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 28.1.2016 na č.l. 11 -16 spisu), že sa cíti byť vinný. Potvrdil, že toho dňa 8.1.2016 okolo 15.00 hod. prišiel ku svojej tetke D. na Ul. Kafendovu, kde popíjali alkohol. Okolo 18.30 hod. išiel spolu s V. W. k nemu domov na Ul. Sv. Cyrila a Metoda vo Vrútkach, kde si išiel zobrať klávesy, aby mohol hrať. Ako vyšli z domu, na Ul. Kafendovej asi v strede ulice stál nejaký beloch so psom, ktorý zavolať na V. W. po prezývke, že "A. poď sem teraz", na čo W. k nemu prišiel. Na to aj on podišiel ku ním a povedal mu, aby s tým psom z Kafendovej odišiel, že čo tam hľadá. Teraz už vie, že sa ten beloch volal W. R.. Oni chceli ísť preč, ale R. psa na nich huckal. On potom znovu ku nemu podišiel a znovu povedal, aby s tým psom odišiel preč a je pravdou, že mu dal dve hlavičky. Nevie presne, či R. udrel aj W., lebo mal vypité, ale je možné, že ho udrel. Po prečítaní zápisnice o výsluchu podľa § 258 ods. 4 Tr. por. za účelom odstránenia a vysvetlenia rozporov vo výpovediach obžalovaný uviedol len toľko, že tá výpoveď nie je pravdivá, nakoľko ho policajti "nachytávali" a asi nenapísali čo vravel. Je pravda, že si zápisnicu prečítal aj podpísal. Obž. H. teda nevedel hodnoverným spôsobom vysvetliť zásadné rozpory so svojou výpoveďou z prípravného konania.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného W. R., túto súd vyhodnotil ako vierohodnú a pravdivú, keďže bola v podstate zhodná s jeho výpoveďami v štádiu prípravného konania. Taktiež informácie, ktoré poškodený uviedol potvrdzujú i výpovede svedkov P. A. či príslušníka OO PZ Vrútky H. D.. Zranenia poškodeného a mechanizmus ich vzniku zasa preukazuje odborné vyjadrenie znalca MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. a lekárske správy o ošetreniach na úrazovej ambulancii a neurologickej ambulancii (č.l. 75 - 79 spisu). Svedok P. A. potvrdil, že niekedy po novom roku 2016 okolo 19.00 hod. prišiel ku nemu domov na Ul. Kafendovu pošk. W. R., ktorého pozná už dlhé roky. Tento sa mu postťažoval, že na Ul. Chotárnej vo

Vrútkach boli k nemu drzý dvaja Rómovia, ktorých mená nevedel, len, že sú z Kafendovej. R. povedal, že sa mu jeden z nich vyhrážal, že uvidí, že mu povedal, že je skín, čo nebola pravda. O noži sa nezmienil, iba povedal, že sa mu mal vyhrážať. Na to mu povedal nech ide domov, že sa bude snažiť zistiť kto to bol a potom im dohovoriť. Poškodený na to odišiel a potom sa dozvedel od detí z ulice, že ho mali na Kafendovej zbiť nejakí cigáni. Svedok T. A. v prípravnom konaní uviedol, že Q. H. a V. W. mali s poškodeným W. R. nejaký slovný konflikt, hádali sa. Videl tiež ako pes, ktorého mal so sebou poškodený, skákal do W. a H.. Za ten čas ako prechádzal okolo nich nevidel, že by medzi nimi došlo k bitke. Ďalej tomu nevenoval pozornosť a išiel si po svojom. Počul, že sa všetci traja medzi sebou pobili, ale viac k tomu nevie povedať. Potom ešte videl H., ktorý mal zakrvavené čelo a tento povedal, že sa pobil s tým chlapom so psom. Z výpovede príslušníka OO PZ Vrútky H. D. vyplynulo, že dňa 8.1.2016 okolo 19.30 hod. boli spoločne s kolegom npráp. L. W. vyslaní operačným dôstojníkom OR PZ do Vrútok na Ul. Chotárnu, kde sa mal nachádzať poškodený W. R., ktorý mal byť napadnutý na Ul. Kafendovej dvoma Rómami. Po príchode na miesto im oznamovateľ uviedol, čo sa mu prihodilo, pričom mal viditeľné zranenia - rozbitý nos a sťažoval sa na bolesti hrudníka, krku a hlavy. Na miesto medzitým prišla aj RZP, ktorá poškodeného ošetrila. Následne z miesta odišli na Ul. Kafendovu, kde vyľožili osobu T. A., ktorý uviedol, že tam prišiel jemu neznámy muž so psom, ktorý mal konflikt s Q. H. a V. W.. Pri ďalšom šetrení obidvoch menovaných našli v dome na Ul. Kafendovej, pričom Q. H. mal viditeľne poranené čelo. Oba boli pod vplyvom alkoholu a vulgárne sa vyjadrovali na adresu oznamovateľa.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaní sa dopustili žalovaných skutkov v bodoch 1/ a 2/ a preto ich uznal za vinných v zmysle podanej obžaloby.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcie represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu obž. V. W. súd mal preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 1 záznam. Jedná sa o rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/37/2004 právoplatný dňom 8.10.2004, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so skúšobnou dobou do 8.7.2007. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil a preto sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. V evidencii priestupkov nemá záznam. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu príťažujúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane bola zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. t.j. spáchanie viacerých - troch trestných činov. V danom prípade sa jedná o súbeh trestných činov a súd preto podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest sa ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V danom prípade je potom základná trestná sadzba úhrnného trestu 6 mesiacov až 3 roky. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Súd uložil obž. V. W. trest odňatia slobody pri dolnej (zvýšenej) hranici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov, ktorý považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na osobu páchatela, možnosti jeho nápravy ako i okolnosti prípadu. Súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody a účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život, nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade môže súd v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Na posilnenie preventívneho účelu trestu súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému W. R., N.. X.X.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodeného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného Q. H. mal súd preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 9 záznamov. Jednalo sa o odsúdenia za rôznu trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru (krádeže, poškodzovanie cudzej veci). Ako mladistvý páchatel bol však odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/80/2006 právoplatným 20.3.2007 aj za obzvlášť závažný zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., a to na trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2013 zo dňa 10.10.2013 právoplatným 15.11.2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 25.5.2015. V prejednávanej veci sa jedná o spáchanie troch trestných činov v jednočinnom súbehu a súd preto podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest sa ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V danom prípade je potom základná trestná sadzba úhrnného trestu 6 mesiacov až 3 roky. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu priťažujúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane boli zistené dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Po vyhodnotení osoby páchatel'a ako i okolností prípadu súd uložil obž. Q. H. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. U obžalovaného sa jedná o páchatel'a, ktorý sa opakovane a pravidelne dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, a to i napriek tomu, že bol v minulosti viackrát odsúdený a skutku sa dopustil už krátko potom ako skončil výkon trestu odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2013 zo dňa 10.10.2013. Iný druh trestu by u obžalovaného zjavne nevedol k dosiahnutia účelu, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je potrebné i z hľadiska prevencie t. j. zabezpečenia primeranej ochrany spoločnosti pred páchatel'om. Keďže obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, súd ho s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného W. R., N. X.X.XXXX M. V., odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Vychádzajúc z § 46 ods. 3 Tr. poriadku návrh na náhradu škody spôsobenej trestným činom si musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Keďže v danom prípade si poškodený v priebehu prípravného konania nárok na náhradu škody neuplatnil, súd o ňom v rámci adhézneho konania nebol oprávnený rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.